

fremkom et generelt Lovforslag om Anlægget af lokale Baner; det Gæste, der egentlig stod os imellem, var, om man i Betænkningen skulde sige, at man henstillede til Regeringen at fremkomme med et saadant Lovforslag i den kommende Samling, eller man skulde opfordre den dertil. Da vi atter kom sammen i indværende Samling, blev Spørgsmaalet atter drøftet fra forskjellige Sider, og navnlig om der ikke kunde være Anledning til at indbringe et privat Lovforslag om lokale Baner, men Sagen kom ikke til Afgjørelse, blandt andet ogsaa af den Grund, at man først ønskede at lære Regeringens Stilling til Sagen at kjende. En Veiledning i denne Henseende har man i det foreliggende Forslag, thi derefter kan det ikke antages, at Regeringen er tilbids at fremlægge et saadant generelt Forslag, men vi have jo set, at der fra anden Side er indbragt et privat Lovforslag desangaaende, og vi ville da faae Leilighed til at drøfte Spørgsmaalet om lokale Baner. Jeg skal efter denne lille Bemærkning, som jeg af forskjellige Grunde har fundet Anledning til at gjøre, gaa over til det foreliggende Lovforslag, og da først spørge, om der er nogen Rimelighed for at Staten vil bygge en Bane fra Odense til Bogenfe. Det Spørgsmaal tror jeg vil af Alle blive bejvaret benegtende, og dermed er det givet, at, naar den paagjældende Egn ønsker en Bane, maa den selv sørge for at faa tilveiebragt en saadan, og det næste Spørgsmaal bliver da, hvorvidt Rigsdagen bør blande sig i Valget af Linien, og derom er der jo idag søt en Diskussion af et ikke ubetydeligt Omfang, idet Meningerne have delt sig mellem en østlig og en vestlig Linie eller en Gaffelbane. Efter min Formening foreligger dette Spørgsmaal ikke, thi det er afgjort derved, at Regeringen har truffet Valget ved dette Lovforslag, og jeg kan overhovedet kun betragte det som lidet ønskeligt, om vi her skulde diskutere Linier for lokale Baner. Navnlig finder jeg det mærkeligt, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) har deltaget i Diskussionen om Linien Retning, eftersom han i det private Lovforslag, han har indbragt, lægger Valget af Retningslinien for de lokale Linier i Indenrigsministerens Haand, og en anden Udtalelse, som ogsaa kom fra det ærede Medlem, finder jeg ligesaa mærkelig, thi ogsaa den staar i bestemt Modstrid med hans private Lovforslag; thi deri har jo det ærede Medlem ønsket, at de kommunale Myndigheder skulde høres, inden Ministeren træffer sit endelige Valg af Linien, men idag forekommer det mig, at det ærede Medlem sagde, at man ikke rigtig kunde stole paa de kommunale Myndigheders Udtalelse, naar det gjaldt Valget af en lokal Banelinie. Jeg skal imidlertid ikke gaa nærmere ind paa disse Udtalelser, da Bemærkningerne derom jo have deres egentlige Plads, naar det ærede Medlems private Lovforslag kommer til Behandling, og skal da kun næses med

den almindelige Bemærkning, at jeg ingen Anledning finder til at gaa ind paa en Diskussion om Valget af Linien, thi det forekommer mig, at naar Talen er om Anlæg af en lokal Bane, bør de lokale Interesser bestemme dennes Retning, og da den paatænkte Linie har fundet Tilslutning fra alle Sider, synes det mig, at deri ligger Garanti for, at de Interesser, som skulde fremmes, ogsaa blive varetagne. Spørges der om, hvorvidt Pengemidlerne ere sikrede, da har man fra alle Sider været enig i, at der i saa Henseende ingen Tvivl er, og der end fra en enkelt Side fremsat Anse over, at Private ikke havde tegnet store Beløb til Banens Anlæg, er der jo derimod fra anden Side med fuld saamegen Grund gjort opmærksom paa, at denne Omstændighed netop taler for det Berettigede i Ønsket om den valgte Linie; thi var det en Enkelt eller enkelte Private, der ved at tegne meget betydelige Summer havde faaet denne Linie sat igjennem, var det kun et Udtryk for, at han eller de ønskede at faae Linien til deres Dør, men nu, da det er Kommunerne, der have tegnet Beløbet, er det formentlig mere almene Interesser, der have gjort sig gjældende, og var dette ikke Tilfældet, saa kunde man jo heller ikke med Rette paakalde Grundlovens § 82. Ser jeg hen til Lovforslagets Enkeltheder, har jeg en Bemærkning at gjøre til § 1, som iøvrigt ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch). Naar Lovforslaget siger, at der skal gives fritagelse for Indbegning af Banen m. m., tror jeg, det er berettiget i det Offentliges Interesse, at der tages et Korrektiv derimod. Om Pladsen for et saadant Korrektiv er i selve Loven, kan være tvivlsomt, men at der i alle Tilfælde bør gives Bestemmelser om, at naar Toget kører med en Maximumshastighed, skal det være istand til at bremse indensfor en vis given Længde, anser jeg for utvivlsomt; thi det gaar ikke an, naar man vil køre uden Degn, saa at køre uden slige Forsigtighedsregler. Jeg henlede kun Opmærksomheden derpaa; Spørgsmaalet kan jo iøvrigt finde sin Afgjørelse i Koncessionen. Hvad Expropriationsspørgsmaalet angaar, er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch). Skulle vi overhovedet indpaa Anlæg af lokale Baner, tror jeg, det er nødvendigt saa meget som muligt at fritage dem for mange af de Udgifter, der nu uden Grund tynge paa de vedkommende Egne, og jeg vilde finde det overordentlig heldigt, om man kunde komme til den Løsning, at Expropriationen til lokale Jernbaner skete efter Reglerne for Expropriation til Landveisanlæg. Naar det ærede Medlem ved at omtale Bestemmelserne i § 2 mente, at Loven af 26de Mai 1868 ikke var heldig, tror jeg dog nok, at disse Bestemmelser kunne anvendes her; men jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det vistnok var ønskeligt, at vi nu da Staten har kjøbt de sjællandske Baner,